

Den første vin var **Foral Dauro** - Portugal - 1984, nr 2 var **Chateau Grand Mayne** - Frankrig - 1985 og sidst i første halvleg var **Grave Del Friuli** - Italien - 1991, den sidste blev genkendt som værende den vin vi fik vil velkomsten. Den sidste vin er der ikke meget at sige om, måske at den nærmer sig med vores stifters fortrukket udtryk "grise pis". Foralen havde en udmærket bouguet, en glimrende første smag men eftersmagen var temmelig ublid ja næsten besk ! . Grand maynen var atter et behageligt møde, i alle enden og kanter en rund og dejlig vin som atter klædte et godt glas. Nogle af de ærede medlemmer var oppe på 2 rigtige andre kun en, og et enkelt medlem troede vist at det gik ud på at holde buret rent. Klokken var nu fremskredet så meget at vi nærmede os fem minutter i otte, og vi gik til anden halvleg, nu var det kun et

spørgsmål om at ramme rigtigt blandt tre vin altså dobbelt så let. På trods af dette, indløb der efterhånden den ene og anden trussel om at hvis denne vin ikke var fra Portugal ja så ville medlemmet forlade selve aftenen, ja Torben ville sætte sit medlemskab på en prøve, det er dog uhyggeligt som de unger og kvinder kan få en ellers rolig voksen mand til at flippe ud, og han har været kytter. Anden halvleg blev lidt længer, sådan ca. 35 sek. Om det skyldes medlemmernes større forsigtighed eller om vinen allerede skulle ha gjort sin virkning må stå hen i det udvise, mht. den unødvendige tidsspilde. Men vinene kom i nævnte række følge **Bairrada Reserve** - Portugal - 1989, **Chateau La Courancone** - Cotes du Rhone Villages - Frankrig - 1988 og til sidst **Bairrada Reserve** - Portugal - 1989.

Ingen af disse vine fik ord med, på vejen ned i dybet, som vil gå over i historien, de var værken gode eller dårlige, de var bare drikkemoden. Stemningen var nu fra den dybeste depression til begejstret henrykkelse og efter lidt hemmelighedsskæmmeri fandt vi ud af der var to som opnåede 4 rigtige af de seks mulige og så var der ellers laver rigtige, årets vinkytter som jo nok går af her til november, med mindre at har gåt i træningslejer hele sommeren, ja det lykkes med hans strategi, ned med skidt, at få en ren røv at trutte i, tillykke med dette.

Tiden var nu næsten 21 og så var det ostens tid. Til osten var der indkøbt noget som efter værten egen beskeden menig er noget af det ypperligste der er smagt, næsten på højde med vores nuværende formands vinsmagning i januar RISERVA DUCALE . Vinen her var også Italiensk men kostede desværre den noget højde pris af næsten 130 kr. Vinen en **Cabreo "Il Borgo"** var en vin som fik stemningen tilbage i de rette folder igen hos medlemmerne og nu kom vittighederne at frem og kaffen kunne gøre sit indtog mens at de sidste slatter blev tørmt - ja selv grise pisset blev ned svælget. Nu var klokken blev hen af de 23 tiden og Claus på landet, som var blevet sat ind i livet til søs, havde længe siddet og drejet halsen af led for at se efter sin kære frue. Han blev at også belønnet og drog hjem til det mere fredsfylde landlige liv blandt juletræer og andre nytteplanter. Vi andre måtte efterhånden erkende at vinen var sluppet op, og hvis vi drog hjem nu ville fruene atter få en fjer i hatten , så derfor måtte der bajer på bordet, så tiden kunne gå med noget fornuftigt ind til tiden var moden til at gå hjem. Torben fik så meget energi at han lod sig overtale til at give hans glansnummer med hende Maren i høet - idet vil højtideligt lovet ikke at tage referat eller optage den på bånd tie denne saftige anekdote er og bliver Torbens.

Under vinsmagningen forgik der lidt lobby'ist arbejde, Formanden og Torben fandt ud af, under en af deres utallige smøg pauser, at den slat penge vi har på bogen skulle omsættes til et vinlager, og forslaget var at den siddende formand skulle have prokura til at kunne købe op til 600,- kr vin pr gang eller hvad ? . Stifteren ville gerne, at den som har vinsmagningen fik tilladelse til at tage en potentiel deltager med til vinsmagningen, for på denne måde at vi alle sammen kunne se fyren an, eller hvad ??? . Som vanen tro fik vi set hvor svært det er at bestemme vin, selv om alle har smagt samtlige af de serverede vine under "blind smagningen". Hen af ved 24 tiden var det så tid til opbrud, for nu var tiden så moden at de stolte krigen kunne tage hjem med oprejst pande til en lang sommerferie i familiens skød.

26/6-96

Anders Juul